

Byla C-503/19**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2019 m. liepos 2 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona
(Ispanija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 7 d.

Pareiškėjas:

UQ

Atsakovas:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Pagrindinės bylos dalykas

Pagrindinės bylos dalykas yra sprendimas atmesti prašymą suteikti ilgalaikio gyventojų statusą trečiosios šalies piliečiui dėl to, kad jis įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindas yra SESV 267 straipsnis.

Prašymu priimti prejudicinį sprendimą iš esmės siekiama nustatyti, ar *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) pateiktas nacionalinės teisės aktų dėl ilgalaikio gyventojų statuso suteikimo išaiškinimas, pagal kurį asmens įtraukimas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą yra pakankama priežastis nesuteikti šio statuso ir nereikia atsižvelgti į kitus veiksnius, atitinka 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyvą 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso, visų pirma jos 6 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnį.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat klausia, ar pagal šią direktyvą draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kurį taikant galima atsisakyti suteikti minėtą statusą remiantis viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo pagrindais, kai nenustatyti vertinimo kriterijai ir šie nesuteikimo pagrindai nėra aiškiai ir skaidriai įtvirtinti nacionalinės teisės aktuose.

Prejudiciniai klausimai

„1. Ar nacionalinių teismų aiškinimas, kad bet kokio pobūdžio įtraukimas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą yra pakankama priežastis nesuteikti ilgalaikio gyventojų statuso, atitinka Direktyvos 2003/109 6 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnį?

2. Ar nacionalinis teismas turi atsižvelgti ne tik į įtraukimą į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, bet ir į kitus veiksnius, kaip antai baudmės sunkumą ir trukmę, pavojų, kurį visuomenei kelia prašymą pateikęs asmuo, jo ankstesnio teisėto gyvenimo šalyje trukmę ir ryšius su šalimi, ir bendrai įvertinti visus šiuos aspektus?

3. Ar direktyvos 6 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad pagal ją draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kurį taikant galima nesuteikti ilgalaikio gyventojų statuso remiantis viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo pagrindais pagal 4 straipsnį, kai nenustatyti vertinimo kriterijai, pateikti 6 straipsnio 1 dalyje ir 17 straipsnyje?

4. Ar Direktyvos 2003/109 6 straipsnio 1 dalis ir 17 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su direktyvų vertikaliu tiesioginiu veikimu, nacionalinis teismas turi teisę ir gali tiesiogiai taikyti 6 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio nuostatas, kad įvertintų, ar asmuo yra įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, atsižvelgdamas į veikos sunkumą, baudmės trukmę ir prašymą pateikusio asmens keliamą pavojų?

5. Ar Sąjungos teisė, visų pirma teisė gauti ilgalaikio gyventojų statusą, taip pat aiškumo, skaidrumo ir suprantamumo principai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 147–149 straipsnius ir Pagrindinio įstatymo Nr. 4/2000 32 straipsnį aiškinti taip, kaip išaiškino Ispanijos teismai, t. y. kad ilgalaikio gyventojų statuso galima nesuteikti remiantis viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo pagrindais, nors šiose teisės normose aiškiai ir skaidriai nenustatyta, koks yra nesuteikimo pagrindas?

6. Ar nacionalinės teisės norma ir teismų pateiktas jos išaiškinimas, dėl kurio apsunkinama galimybė gauti ilgalaikio gyventojų statusą ir galima lengvai gauti laikinojo gyventojų statusą, atitinka Direktyvos 2003/109 veiksmingumo principą ir visų pirma jos 6 straipsnio 1 dalį?“

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

Sąjungos teisės nuostatos

2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (toliau – Direktyva 2003/109): 4, 6, 8, 10, 16 ir 21 konstatuojamosios dalys, 4 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalis, 7 straipsnio 3 dalis ir 17 straipsnis.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija

2012 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-508/10, EU:C:2012:243, 65 ir 75 punktai.

2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *Staatssecretaris van Justitie / Mangat Singh*, C-502/10. EU:C:2012:636, 44 ir 45 punktai.

2011 m. balandžio 28 d. Sprendimo *El Dridi*, C-61/11, Rink. p. 13015, 55 punktas.

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Nacionalinės teisės nuostatos

2000 m. sausio 11 d. *Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social* (Pagrindinis įstatymas Nr. 4/2000 dėl užsieniečių teisių ir laisvių Ispanijoje bei jų socialinės integracijos; toliau – Pagrindinis įstatymas Nr. 4/2000): 32 straipsnio 1 ir 2 dalys.

2011 m. balandžio 20 d. *Real Decreto 557/2011 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009* (Karaliaus dekretas Nr. 557/2011, kuriuo patvirtinamos Pagrindinio įstatymo Nr. 4/2000 dėl užsieniečių teisių ir laisvių Ispanijoje bei jų socialinės integracijos, iš dalies pakeisto Pagrindiniu įstatymu Nr. 2/2009, įgyvendinimo taisyklės; toliau – Karaliaus dekretas Nr. 557/2011): 149 straipsnio 2 dalies f punktas.

Nacionalinė jurisprudencija

2018 m. liepos 5 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas Nr. 1150/2018, pagal kurį prašymas suteikti ilgalaikio gyventojų statusą iš karto atmetamas vien dėl to, kad asmuo yra įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.

2016 m. lapkričio 28 d. *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas) sprendimas Nr. 201/2016, kuriame nagrinėjamas įvairių aplinkybių vertinimas tuo atveju, kai asmuo išsiunčiamas dėl padarytos nusikalstamos veikos.

Tribunal Constitucional (Konstitucinis Teismas) sprendimai Nr. 33/1982, Nr. 6/1983, Nr. 19/1985, Nr. 59/1990 ir Nr. 46/2001, kuriuose *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas) sąvoką „viešoji tvarka“ supranta siaurai.

2010 m. vasario 25 d. *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Baskų krašto aukštesnysis teisingumo teismas) sprendimas, pagal kurį negalima pripažinti, kad neriboto galiojimo leidimas gyventi šalyje asmeniui nesuteikiamas dėl to, kad tas asmuo įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, jeigu nėra kitų su prašymą pateikusių asmeniu susijusių aplinkybių, dėl kurių pažeidžiama viešoji tvarka ir visuomenės saugumas.

Trumpas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 2014 m. lapkričio 10 d. nuosprendžiu UQ buvo nuteistas už tai, kad 2014 m. lapkričio 2 d. vairavo apsvaigęs nuo alkoholio.
- 2 Jam skirta nuobauda – 40 dienų visuomenei naudingo darbo – išnyko 2018 m. balandžio 18 d., o nuobauda aštuoniems mėnesiams ir dviem dienoms atimti teisę vairuoti motorines transporto priemones bei mopodus buvo įvykdyta ir išnyko 2015 m. lapkričio 10 d. Asmuo vis dar yra įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.
- 3 2018 m. vasario 2 d. UQ *Oficina de Extranjeros de Barcelona* (Barselonos užsieniečių tarnyba), kuri yra pavadi *Subdelegación del Gobierno en Barcelona* (Vyriausybės atstovas Barselonoje), paprašė suteikti ilgalaikio gyventojų statusą.
- 4 Tuo metu, kai pateikė šį prašymą, UQ jau buvo teisėtai gyvenęs Ispanijoje ne trumpiau kaip 5 metus, naudodamasis terminuotu leidimu gyventi šalyje; šiuo laikotarpiu jis teisėtai dirbo ir vykdė įsipareigojimus pagal socialinės apsaugos sistemą bei įsipareigojimus kitoms valstybės institucijoms. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad labai tikėtina, jog asmuo šalyje gyveno ilgiau, nes iki tol, kol gauna leidimą, asmenys paprastai ilgiau ar trumpiau šalyje gyvena neteisėtai.
- 5 2018 m. kovo 27 d. sprendimu administracija atmetė prašymą, nes UQ įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.
- 6 UQ pateikė vidaus skundą, kuris 2018 m. liepos 6 d. atmetas.
- 7 Šį atmetimą UQ apskundė administraciniam teismui, pateikęs šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 8 Administracijos gynyba ginčija UQ skundą ir prašo jį atmesti.

- 9 Prieš priimdamas sprendimą teismas nutarė, kad galima pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Pareiškėjas sutiko ir pritarė tam, kad jį reikia pateikti. *Abogacía del Estado* (Valstybės teisės tarnyba) prieštaravo ir teigė, kad nagrinėjamas atvejis yra *acte clair*.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindų santrauka

ISPANIJOS TEISĖJE ĮTVIRTINTAS REGLAMENTAVIMAS

- 10 Užsieniečiams taikomą Ispanijos sistemą sudaro sistema, pagal kurią užsieniečiai šalyje gyvena tam tikrais etapais: paprastai iš pradžių jie gauna terminuotą leidimą gyventi šalyje, galiojantį ne ilgiau kaip penkerius metus, paskui gali gauti ilgalaikį leidimą gyventi šalyje, kuris turi būti pratęsiamas kas penkerius metus.
- 11 Pagrindinio įstatymo Nr. 4/2000 32 straipsnyje nustatyta, kad teisę gauti ilgalaikį leidimą gyventi šalyje turi asmenys, kurie penkerius metus be pertraukos laikinai gyveno Ispanijoje ir atitinka teisės aktuose nustatytas sąlygas. Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 149 straipsnio 2 dalies f punkte įtvirtinta, kad kartu su prašymu suteikti ilgalaikio gyventojų statusą turi būti pateikta pažyma apie įtraukimą (neįtraukimą) į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, kurioje turi būti nurodyta, jog asmuo nenuteistas už Ispanijos teisės sistemoje numatytas nusikalstamas veikas.

JURISPRUDENCIJOS NESUTAPIMAS IR 2018 M. LIEPOS 5 D. TRIBUNAL SUPREMO (Aukščiausiasis Teismas) SPRENDIMAS Nr. 1150/2018

- 12 Ispanijos teismai, remdamiesi pirmesniuose punktuose nurodytais teisės aktais, pateikė prieštarungus išaiškinimus. Iš esmės yra pateiktos keturios viena kitai prieštaraujantys pozicijos: pagal vieną iš jų (mechaninio pobūdžio) paprasčiausiai atsisakoma suteikti leidimą, jeigu asmuo įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą; laikantis kitos, vertybinio pobūdžio, pozicijos individualiai nagrinėjama suinteresuotojo asmens situacija, t. y. vertinamos faktinės aplinkybės ir dėl to asmens priimti apkaltinamieji nuosprendžiai, siekiant nustatyti, ar tuo metu, kai gavo leidimą, jis kėlė realią, dabar patiriamą ir gana didelę grėsmę, kuri darytų poveikį esminiams visuomenės interesams; laikantis trečiosios pozicijos pripažįstama, kad nereikia vertinti prašymą pateikusių asmenų įtraukimo į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, nes manoma, kad norint gauti leidimą toks reikalavimas netaikomas; galiausiai laikantis ketvirtosios pozicijos tiesiogiai remiamasi Direktyvoje 2003/109/EB įtvirtintomis teisės normomis, siekiant išspręsti dėl tam tikro klausimo kilusius ginčus, neatsižvelgiant į nacionalinės teisės aktus.
- 13 Šiuo klausimu buvo priimtas 2018 m. liepos 5 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas Nr. 1150/2018; jame pripažinta, kad

prašymas suteikti ilgalaikio gyventojų statusą iš karto atmetamas vien dėl to, kad asmuo yra įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.

- 14 *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) nusprendė, kad tai, jog Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 149 straipsnio 2 dalies f punkte reikalaujama pateikti pažymą apie įtraukimą (neįtraukimą) į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, kurioje nurodyta, ar asmuo nuteistas už Ispanijos teisės sistemoje numatytas nusikalstamas veikas, reiškia, kad iš asmens reikalaujama nebūti įtrauktam į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą. Jis pripažino, kad yra nenuoseklu iš asmens reikalauti nebūti įtrauktam į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, siekiant suteikti terminuotą leidimą gyventi šalyje, ir vis dėlto nelaikyti tokio reikalavimo lemiamu tuo atveju, kai siekiama gauti leidimą palankesnei padėčiai susikurti. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) taip pat nusprendė, kad šis aiškinimas neprieštarauja Direktyvai 2003/109, ir padarė išvadą, kad trečiųjų šalių piliečiai, norintys įgyti ir išlaikyti ilgalaikio gyventojų statusą, neturi kelti grėsmės viešajai tvarkai arba visuomenės saugumui; jeigu tokią grėsmę jie keltų, galima atsižvelgti į jų įtraukimą į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą. Minėtas teismas, remdamasis *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas) jurisprudencija ir nuostatų dėl ilgalaikių gyventojų išsiuntimo formuluote, pažymėjo, kad nors pastaruoju atveju reikia vertinti tam tikras aplinkybes, tuo atveju, kai suteikiamas ilgalaikis leidimas gyventi šalyje, toks vertinimas aiškiai nenumatytas, ir pripažino, kad yra proporcinga taikyti būtinus griežtesnius reikalavimus ir sąlygas, kai siekiama gauti ilgalaikio gyventojų statusą, negu tada, kai siekiama išsiųsti užsieniečių, kuriam jau suteiktas toks statusas.

PRAŠYMĄ PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ PATEIKUSIO TEISMO PASTABOS

- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad yra akivaizdus Direktyvos 2003/109 ir Ispanijos teisės aktų neatitikimas, išryškėjęs *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pateiktame tų teisės aktų išaiškinyje pirma minėtame Sprendime Nr. 1150/2018.
- 16 Jis teigia, kad Direktyva 2003/109 siekiama įdiegti sistemą, pagal kurią būtų užtikrinta didesnė apsauga tais atvejais, kai trečiųjų šalių piliečiai yra giliai įsitvirtinę šalyje ir tai įrodyta, nes joje nuolat gyveno penkerius metus. Šios direktyvos 6 straipsnyje nustatyti atvejai, kai galima atsisakyti suteikti ilgalaikio gyventojų statusą taikant dvi neapibrėžtas teisinės sąvokas – viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo, atsižvelgiant į šių teisinių vertybių pažeidimo sunkumą ar rūšį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tvirtina, kad nurodytoje direktyvoje valstybėms narėms nėra suteikiama diskrecija nesilaikyti šių kriterijų perkeliant direktyvą į nacionalinę teisę.
- 17 Pirmoji problema, kylanti dėl Ispanijos teisės aktų ir *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pateikto jų išaiškinyje, yra susijusi su tuo, ar bėgant metams Ispanijos teismų jurisprudencijoje įtvirtintos sąvokos „viešoji tvarka“ ir

„visuomenės saugumas“ yra aiškinamos pakankamai siaurai, kad būtų galima atlikti būtiną vertinimą, privalomą pagal direktyvos 6 straipsnį.

- 18 *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) ne kartą pripažino, kad neužtenka vien nurodyti viešosios tvarkos pagrindų, nes taikant sąvoką „viešoji tvarka“ turi būti įrodytos aplinkybės, pagrindžiančios realiai susiklosčiusią situaciją, atsižvelgiant į tai, kad ši teisinė sąvoka yra neapibrėžta. *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas) taip pat visada vartojo siaurai suprantamą viešosios tvarkos sąvoką. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas stebisi tuo, kad *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) mano, jog ta pati sąvoka gali būti toks platus sinonimas, kad pagal ją būtų draudžiama bet kokia veika, už kurią baudžiama pagal *Código Penal* (Baudžiamasis kodeksas).
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad jei Direktyvoje 2003/109 visiškai aiškiai nustatyta, kad pagrindinis kriterijus siekiant gauti ilgalaikio gyventojų statusą yra laiko kriterijus, t. y. gyvenimo atitinkamoje valstybėje trukmė, taip pat jei joje numatyta, kad galima atsisakyti suteikti šį statusą remiantis viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo pagrindais, visada atsižvelgiant į viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo pažeidimo sunkumą ar rūšį ir suinteresuotojo asmens keliamą pavojų šiems veiksniams, be to, jei iš aiškinamojo memorandumo matyti, kad sąvoka „viešoji tvarka“ gali apimti apkaltinamąjį nuosprendį dėl padarytos sunkios nusikalstamos veikos, tai atsižvelgiant į visa tai galima daryti išvadą, kad direktyvoje reikalaujama atlikti individualų aplinkybių, susijusių su prašymą pateikusių asmeniu, vertinimą ir remiantis šiuo vertinimu padaryti konkrečią išvadą dėl to, ar tas asmuo kelia grėsmę visuomenei. Atliekant šį individualų vertinimą reikia atsižvelgti į įvairius aspektus, t. y. padaryto pažeidimo sunkumą ar rūšį, jo keliamą pavojų, gyvenimo šalyje trukmę ir suinteresuotojo asmens ryšius su šalimi.
- 20 Vis dėlto jeigu bus taikomas *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) skatinamas automatinis kriterijus, reikės atsisakyti suteikti ilgalaikio gyventojų statusą, jei asmuo įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, o jeigu jis neįtrauktas, reikės nagrinėti likusias sąlygas.
- 21 Būtina atsižvelgti į tai, kad Ispanijos baudžiamajame kodekse nusikalstamos veikos ir bausmės išskiriamos pagal jų sunkumą ir klasifikuojamos kaip sunkios, apysunkios ir nesunkios. Atlikus reformą pagal 2015 m. kovo 30 d. *Ley Orgánica 1/2015 por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal* (Pagrindinis įstatymas Nr. 1/2015, kuriuo iš dalies keičiamas 1995 m. lapkričio 23 d. Pagrindinis įstatymas Nr. 10/1995 dėl Baudžiamojo kodekso), prie nesunkių nusikalstamų veikų ir toliau priskiriamos veikos, kurias reikia įtraukti į *Registro Central de Penados y Rebeldes* (Centrinis nuteistųjų ir kaltinamųjų registras). Tai reiškia, kad nuteistasis lieka įregistruotas įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registre ne trumpiau kaip šešis mėnesius nuo tada, kai buvo galutinai įvykdytas apkaltinamasis nuosprendis.

- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atrodo keista, kad per administracinį procesą neatsižvelgiama į bausmių klasifikavimą ir vienodai vertinami atvejai, kurie iš esmės skiriasi ne tik dėl pirma nurodyto nusikalstamų veikų ir bausmių klasifikavimo, bet ir dėl to, kad užsieniečio asmeninės aplinkybės ir gyvenimo Ispanijoje laikotarpis gali iš esmės skirtis, todėl juos reikia vertinti skirtingai.
- 23 Nors neabejotina, kad sąvoka „viešoji tvarka ir visuomenės saugumas“ nėra apibrėžta, taigi kiekviena valstybė gali ją reglamentuoti taip, kaip mano esant tinkama, – plačiau ar siauriau, Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 149 straipsnio 2 dalies f punkto turinys, *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) išaiškintas taip, kaip nurodyta, gali neatitikti Direktyvos 2003/109 6 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio turinio, nes pagal jį negalima vertinti nusikalstamos veikos sunkumo ir to, ar suinteresuotasis asmuo kelia grėsmę viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad atrodo pernelyg formalu ir radikalu automatiškai nuspręsti, jog tokia grėsmė viešajai tvarkai ar visuomenės saugumui kyla vien dėl paties įtraukimo į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.
- 24 Antroji problema, kylanti dėl Ispanijos teisės aktų ir Ispanijos teismų pateikto jų išaiškinimo, yra tokia: pagal Direktyvos 2003/109 13 straipsnį valstybės narės gali nustatyti palankesnes sąlygas, jeigu dėl tokių sąlygų nesuteikiama teisė apsigyventi kitose valstybėse narėse, tačiau ar direktyvoje valstybėms narėms leidžiama nustatyti ne tokias palankias sąlygas, panašias į tas, kurios taikomos ilgalaikiams gyventojams, ir nesuteikti ilgalaikio gyventojų statuso, taikant tokio statuso prašančiam asmeniui griežtesnius reikalavimus negu terminuoto leidimo gyventi šalyje prašančiam asmeniui?
- 25 Vienas iš *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimo Nr. 1150/2018 pagrindų buvo toks: *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pripažino, kad siekiant gauti ilgalaikio gyventojų statusą reikia taikyti griežtesnius reikalavimus ir sąlygas, būtinus norint gauti tokį statusą, negu tada, kai siekiama išsiųsti užsieniečių, kuriam jau suteiktas toks statusas.
- 26 Pažymėtina, kad asmeniui, kuriam suteiktas terminuotas leidimas gyventi Ispanijoje, galima pratęsti tokį leidimą ir suteikti naują terminuotą leidimą gyventi šalyje, nors jis ir yra įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą. Taigi pagal Pagrindinio įstatymo Nr. 4/2000 31 straipsnį vien įtraukimas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą nėra priežastis atsisakyti pratęsti terminuotą leidimą gyventi šalyje, tačiau, jeigu asmuo įtrauktas į tokį registrą, šį įtraukimą reikia įvertinti.
- 27 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pateiktu aiškinimu, terminuotą leidimą gyventi šalyje turintis asmuo, įrodęs, kad be pertraukos gyvena Ispanijoje penkerius metus, ir dėl bet kokios priežasties įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą, turi daugiau galimybių

gauti naują terminuotą leidimą gyventi šalyje dar dvejus metus negu ilgalaikio gyventojų statusą.

- 28 Atsižvelgiant į tai, galimybę gauti ilgalaikio gyventojų statusą reglamentuojantys Ispanijos teisės aktai, kaip juos išaiškino *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas), iš tikrųjų trukdo naudotis Direktyvos 2003/109 suteiktomis teisėmis ir dėl to gali kilti pavojus jos siekiamiems tikslams; taigi direktyva gali netekti veiksmingumo, nes ES nepriklausančių šalių rezidentai skatinami gyventi šalyje terminuotus laikotarpius, apsunkinama veiksminga šių rezidentų integracija, todėl skatinamas jų priešiškus Europos principams bei vertybėms ir atimama galimybė suvienodinti teises, kaip nustatyta Direktyvoje 2003/109.
- 29 Taigi pagal *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pateiktą Ispanijos teisės aktų išaiškinimą ilgalaikio gyventojų statusas tapo tam tikru apdovanojimu, reikalaujančiu, kad prašymą pateikęs asmenys būtų nepriekaištingos reputacijos, ir neatsižvelgiama į Direktyvos 2003/109 4 ir 6 konstatuojamąsias dalis, kuriose minėtas statusas nustatytas veikiau kaip mechanizmas, užtikrinantis, kad įrodytas asmens įsitvirtinimas šalyje būtų apsaugotas, o ne įvairių specialių reikalavimų riba.
- 30 Trečioji problema susijusi su neteisingu Direktyvos 2003/109 perkėlimu į Ispanijos teisės sistemą, nes nė viename straipsnyje, kuriame reglamentuojama galimybė gauti ilgalaikio gyventojų statusą (Pagrindinio įstatymo Nr. 4/2000 32 straipsnis ir jį įgyvendinantis Karaliaus dekretas Nr. 557/2011), aiškiai, skaidriai ir suprantamai nenustatyta, kokia tvarka turėtų būti taikoma asmenims, pateikusiems prašymą gauti ilgalaikio gyventojų statusą, kai jie yra įtraukti į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.
- 31 Iš tikrųjų Direktyvos 2003/109 6 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms suteikiama galimybė remiantis viešosios tvarkos pagrindais atmesti prašymą suteikti ilgalaikio gyventojų statusą. Ispanijos Karalystė šia galimybe nepasinaudojo ir savo teisės aktuose neįtvirtino, kad šis statusas nesuteikiamas dėl to, jog asmuo yra įtrauktas į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą. Vis dėlto įvairiuose teismų sprendimuose, kuriuose šis klausimas išaiškintas plačiau, pažymima, kad Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 149 straipsnio 2 dalies f punkte netiesiogiai nurodyta, jog ilgalaikio gyventojų statuso galima nesuteikti remiantis viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo pagrindais.
- 32 Jeigu galimybė nesuteikti minėto statuso remiantis šiuo pagrindu nebuvo perkelta į nacionalinę teisę, jos neperkėlus arba netinkamai ją perkėlus valstybė negali tos galimybės taikyti tiesiogiai privataus asmens nenaudai, juo labiau atsižvelgiant į tai, kad ši galimybė yra pasirenkama. Minėta valstybė taip pat negali remtis Sąjungos teisę atitinkančio aiškinimo principu, nerizikuodama pateikti aiškinimo *contra legem*, nes direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje ne įpareigojama atsakyti suteikti minėtą statusą remiantis viešosios tvarkos pagrindais, o tik suteikiama tokia galimybė. Pagal lojalios bendradarbiavimo ir teisinio saugumo principus

ties Bendrijos teisės norma, ties teisės norma, kuria direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, turi būti aiškios, suprantamos ir skaidrios.

- 33 Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 149 straipsnio 2 dalies f punkto jokiais atvejais negalima aiškinti taip, kad reikalavimas nebūti padarius Ispanijos teisės sistemoje numatytų nusikalstamų veikų taikomas prašymą pateikusiam asmeniui, penkerius metus gyvenusiam Ispanijoje, nes: pirma, šioje konkrečioje dalyje tai nėra nurodyta – joje nustatyta bendra nuostata likusiems atvejams, pradedama formuluote „prireikus“, t. y. nurodomi tie prašymą pateikę asmenys, kurie pastaruosius penkerius metus Ispanijoje negyveno; antra, asmenys, kurie prašymą suteikti ilgalaikio gyventojų statusą pateikia pagal Karaliaus dekreto Nr. 557/2011 148 straipsnio 1 dalį, t. y. pastaruosius penkerius metus gyvenę Ispanijoje, ir neturi pateikti šios pažymos, nes Ispanija yra šalis, kurioje jie gyveno pastaruosius penkerius metus, todėl daroma prielaida, kad prašymą turinti nagrinėti institucija gali gauti registro informaciją apie tą prašymą pateikusių asmenų nusikalstamas veikas, gauti pažymą, įtraukti ją į bylą, taip pat paskui ją įvertinti; trečia, valstybė narė gali taikyti griežtesnius reikalavimus prašymą pateikusiems asmenims, kurie iki tol negyveno Ispanijoje visus penkerius metus, tačiau dėl to negalima daryti prielaidos, kad prašymą pateikusiems asmenims, kurie gyvena Ispanijoje penkerius metus, taip pat galima pagal į nacionalinę teisę perkeltą direktyvą taikyti reikalavimą Ispanijoje nebūti įtrauktiems į įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registrą.